

Opazke.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Torrente, 12. Vsak list mora biti frankiran. Rokopisi se ne vračajo.

Inserati (razne vrste naznanila in poslanice) se zaračunijo po pogodbi; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 3 nov.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravništvo, ulica Torrente 12.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Edinost.

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1 uri popoldne.

Cena za vse leto s prilogo 3 for., za pol 3 for. 50 nov., za četrt leta 1 for. 75 nov. — Edinost brez priloge stane za celo leto 6 for., za pol leta 3 for., za četrt leta 1 for. 50 nov. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu, v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.

»V edinosti je moč«

Slovani so en sam narod.

Slovani ločijo se zdaj po svojih narečjih v različne narode. Nekateri rodovi se še sovražijo med seboj, kakor na pr. Rusi in Poljaki, Srbi in Bolgari, Srbi in Hrvatje. Da štejejo vsak rod za poseben narod, opravičujejo s tem, ker govori vsak drugo narečje in ker ima vsak svojo različno zgodovino. Srbov in Hrvatov še narečje ne loči, ampak le zgodovina in vera. Vsi trije razlogi so pa jalovi. Slovani se kot en sam narod čutijo, oni imajo vsi isto nravo ali natoro, imeli so v svoji prvotnej zgodovini iste božanstvene nazore. Jezik jih ločiti ne more, ker imajo vsakdanje besede ali izrazi pri vseh narečjih isto koreniko.

Saj govorijo tudi Nemci in Lahi različna narečja, ako tudi se čutijo in štejejo kot jedinstvena naroda.

Akoprav so Nemci sprejeli že davno en občni pismeni jezik, živijo med prostim narodom vendar še ta le poglavitna narečja: bavarsko-avstrijsko, švabsko-švicarsko, dolensko-saksonsko (platt-deutsch), flamensko in holandsko. Ložej razume Slovence Hrvat, nego Bavarec Hanoveranec, ložej Hrvat Čeha ali Bolgar Rusa, nego Švicar Flamanca.

Treba je le, da sprejmejo Slovani en pismen jezik in ga uvedejo v šole, pa imajo Nemcem enako jedinstvo.

Pa tudi različna zgodovina ne more Slovanov ločiti. Tudi nemški rodovi imajo različno zgodovino. Poglavitni nemški rodovi so bili: Bavarci, Švabi ali Alemani, Franki in Saksonci. Bavarci sedijo nekoliko še v Bavarski, nekoliko pa so se razprostrli po gorenji in dolnji Avstriji, po Štajerski in Koroški. Tukaj imajo še sedaj druge vladarje, torej različno zgodovino.

Aleman ali Švabi so nekateri ostali v sedanjem Württembergu in Badnu, drugi so šli v Švico, tretji so zasedli Alzacijo in Loreno.

Švicarji živijo v lastni državi in imajo drugo zgodovino, nego Švabi v Württembergu in drugo, nego Alzacijci. Močni rod Frankov je nekoliko ostal na nižjem Renu v sedanjih pruskih renskih provincijah, večina Frankov pa je šla v Galijo; tam so ustanovili mogočno frankovsko kraljestvo, popustili so svoj germanski jezik in pomešali so se z Vlahi (Kelti) in Latinci v se-

danji francoski narod. Tudi Franki imajo toraj od drugih Nemcev čisto različno zgodovino. In če prav tistih Frankov, ki so se v Galijo izselili, ne moremo več med Nemce šteti, imeli so vendar tudi Franki ob Reni, ki so ostali v Nemčiji, drugo zgodovino, nego drugi nemški rodovi, na pr. Avstrijci ali Švicarji. Holanci ali Nizozemci niso sprejeli nemškega pismenega jezika, ustanovili so si lastno državo in literaturo. Zato jih nekateri smatrajo za poseben narod, pa po krivici. Oni so veja saksonskega rodu, ki se je razprostrl po severni Nemčiji in ki govori posebno narečje „platt-deutsch“. Tudi saksonski rod ima različno zgodovino. En del se je preselil v Britanijo in ustanovil angleško kraljestvo. Pomešal je svoj jezik z latinščino in se tako ločil od nemških bratov.

Drugi del Saksoncev je živel pod lastnimi saksonskimi kralji. Kos tega kraljestva vlada še zdaj poseben kralj v Drazdanih. Tretji del Saksoncev je podjarmil polabske Slované in se z njimi pomešal v posebno nemško pleme, ki se imenuje „porusko“ ali prusko. Ta mešani saksonsko-slovanski rod si je v novjšem času priboril prvenstvo med vsemi nemškimi rodovi.

Vidimo toraj, da Nemci še zdaj govorijo različna narečja, da so imeli različne vladarje in različno zgodovino, da so še zdaj ločeni v različne države. Vendar se štejejo za en samokupen narod. Smešno je tedaj, da hočejo Srbi poleg Hrvatov biti poseben narod, ko se od njih niti po narečju ne ločijo, ampak samo zavolj različne zgodovine in različnih vladarjev.

Politične in narodne meje se v prejšnjih časih nikjer niso ujemale in tudi za bodočnost je težko verjetno, da se bodo. Tudi vera ne more ločiti Srbov od Hrvatov. V Württembergu, v Badnu, v Švici je nekaj katoličanov, nekaj luterancev, pa še nikoli ni bilo slišati trditve, da so luteranski Švabi drug narod, nego katoliški Švabi. Sicer pa Srbi sami sebe po ustih bijejo: mala razlika med katoliško in pravoslavno vero se jim tako važna zdi, ob enem pa Srbom prištevajo tudi m o h a medanske Bošnjake, ko je vendar med krščansko in turško vero tako velikanska razlika!

Različna vera, različna zgodovina, različni vladarji, različna narečja ne morejo

braniti, da so Slovani en sam narod. Treba pa je, da si Slovani oskrbijo skupen pismeni jezik. Ako ostane vsak rod pri svojem narečju, svoji literaturi, razvijali se bodo različno in se slednjič tako oddalijo drug od drugega, kakor so se Holanci od Nemcev.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Naučnega ministra naredba za stran odprave več srednjih šol sega v vedno daljše kroge. Čehi napravljajo obilo obiskovane tabore ter se v resolucijah izrekajo zoper omenjeno naredbo. Poljski časnik „Czas“ pa se Čehom nekako ustavlja, obsoja njihovo notranjo in zunanjo politiko ter jim preti, da jih Poljaki ne bodo podpirali, ker so pod sedanjjo vlado že veliko dosegli. Žalostno res, da nekateri poljski krogi niso prišli še do spoznanja, da se Slovanom zboljša usoda le s tem, da se skupno potezajo za svoje pravice.

Šlezijski Čehi so imeli shod dne 21. t. m. v Opavi ter so sklenoli: Mi zbrani mešanje iz Opave in Klínkovec izražamo svoje trdno prepričanje, da ministerstvo vzlic prve nepovoljne rešitvi naše prošnje za ustanovljenje češke gimnazije v Opavi ustreže našim željam, in da bo „češki klub“ s pomočjo ostalih desničarjev odločno podpiral opravičene naše težnje.

Pravosodni minister je tudi za koroško deželo izdal ukaz, da se morajo v zemljiške knjige vpisavati slovenske vknjižbe, ako stranke to zahtevajo.

Galicijski deželni odbor je namerjavaval, deželnemu zboru nasvetovati, naj sklene zakon, po katerem se ima ustanoviti deželna zavarovalnica in bi vsak posestnik bil zavezan, zavarovati se pri njej, a odstopil je od tega namena ter priporočal zakon, vsled katerega bi se moral vsak posestnik zavarovati pri kakej na Avstrijsko-ogerskem opravičenej banki v tistem znesku, ki je primeren zavarovanemu predmetu.

Meja mej Galicijo in Rusijo se ima natančno vrediti. V ta namen se je sestavila posebna komisija iz avstrijskih in ruskih poverjenikov.

nimalo“, reče kosec, „kmet ima dva lepa vola na prodaj, pa saj jih ti vendar ne kupiš?“

— Kaj, dva vola? Kje je pa ta kmet? dé Janez radovedno.

— No, saj sem ti že povedal, da v Brancu, le po Martinu Jariču vprašaj, da hočeš vola pogledat, vsak ti hišo pokaže“, reče kosec.

— Že prav — pravi Janez na to — zdaj pa le spat pojdi, da mi boš jutri dobro kosil i ne pasel lenobe pri delu.

— Kaj ti meni praviš, da pasem lenobo? To ni res. Saj veš, da ni prvokrat, kar pri tebi kosim in tudi zadnjikrat, menim, ne! Ako bi jaz tudi tri noči ne spal, vendar bi ves dan šo dobro kosil.“

— No, saj vem, da si dober delavec, zdaj pa idi in lezi kadar bo večerja te pa pokličem.“

Kosec je odšel, Janez pa je še dalje zamišljeno sedel ter sam z seboj poluglasno govoril:

— „Hm, dva vola ima Jarič na prodaj? Meni bi zdaj prav prišla, ali k nesreči nemam prav zdaj nič denarja. posodi mi ga tudi nikdo ne, ker boji se vsak, da ga ne opeharim. Kaj mi je storiti?“

Po teh besedah se zopet zamislil.

Dolgo časa sedi zamišljen ter premišljuje, potem se mu pa lice razvedri in veselo reče: „Da! tako pojde; nič ne de, če bo jeza, vola bom pa imel vola.“ To izreki napoti se iz hiše ter zavije na

Hrvatski deželni zbor prične svoje delovanje 1. septembra. Boj bo hud.

Vnanje dežele.

Srbski kralj je o priliki rojstvenega svojega dne pomilostil 800 kaznovancev. — Volitve v skupščino so bile razpisane na 17/29. septembra. — Vojni minister je odpustil vse vojake, katerih dejanska služba mine 1. januarja 1888; izvolil je tudi komisijo, ki se bo posvetovala o vojaškem zakonu.

O Bolgarskem prašanji imamo malo novih vesti, pa še te so novo izvoljenemu knezu neugodne. Iz Sredca se poroča 26. t. m.: Tončev je dobil naročilo, naj sestavi novo ministerstvo; ali on je to ponudbo odbil z izjavo, da bo zunanaj ministerstva mogel vspešneje delati za Koburžana in Bolgarijo, nego v ministerstvu. Iz Carigrada 27. t. m.: Turška vlada pošlje vevlastim novo noto, v kateri izreče svoje menjenje o bolgarskem prašanji ter navede tudi nasvete za njegovo rešitev; čuje se, da priporočil, naj se v Bolgarijo pošlje rusk general in Artin Efendi z neomejeno oblastjo.

Iz Sredca se 28. t. m. poroča, da so sedanji vladarji tam jako dobre volje. Koburžan se posebno peča z vojaki, da jih nase priveže, imel je veliko parado ter vojake zelo pohvalil. — Govori se, da se je Stambolov dal pregovoriti da sestavi novo ministerstvo. — Prav tega dne se poroča iz Carigrada, da je turška vlada poslala vevlastim novo okrožnico, da je Rusija priporočila, naj se v Sredce pošlje general Ernroth kakor edini vladar, da omogoči zakonito vladanje na Bolgarskem. Turška vlada je poslancem pri tej priliki izjavila, da sama ne bo nobenih nasvetov več dajala, ampak od drugod došle predloge le naznanjala.

Angleška spodnja zbornica je 27. t. m. z 272 glasovi proti 194 sprejela vladin predlog, naj se irska liga zatrè. Gladstone je ta predlog pobijal. S tem zakonom se nič ne pomore, še dosti hujše bo, ker je ta zakon tudi mirnejše Ire razdražil in angleške sovražnike podvojil.

Iz Sudana dohajajo zopet bojevitije vesti. Blizo Sarrasa je 2000 dervišev, južneje pa stojé še večji oddelki. Angleži pričakujejo iz Kajire povelja, predno napadé sovražnika. V Dongolo je odpotovalo 13.000 mož iz Berberije, pri Omdere-

cesto v Brancu, kake tri ure od Tomačevca odaljeno vas. Ob cesti postoji. Ni čakal dolgo, kmalo se približa mož, kateri se je vračal iz bližnjega trga domu. Janez ga precej po nošnji pozna, da je iz Brancu ter ga prosi, naj pri Jariču reče, da pride Kožar iz Tomačevca kupovat vola. To izreki, poslovi se ter vrne se zopet domov.

II.

Bilo je v petek ko se je to zgodilo. V soboto je svoja navadna dela opravljal ter nestrpno čakal nedelje. Tudi ta je prišla. Janez gre zjutraj k sv. maši, kakor po navadi ob nedeljah.

Precej po kosilu se napoti od hiše, nihče ni vedel kam, le materi je toliko povedal, da gre po opravih in ga ni treba čakati za večerjo. Gotovo si ugani, dragi bratec, kam se je naš Kožar napotil, namreč v vas Brancu. Denarja ni vzel mnogo z seboj, pa mesto tega je vzel rožni venec ter ga spravil v žep. Nekaj čudno je to, da je naš Janez vzel rožni venec, kajti njemu ni bil jako priljubljen. Kozarec vina je bolj čisljal — ali pijanec ni bil, Bog varuj!

On ni nikdar rabil rožnega venca in gotovo bi visel na steni poln praha s palčevino prevlečen, da ga ni mati pogosto rabila, posebno vsak večer je morala vsa družina vkup rožni venec moliti. Danes pa ga je Janez z seboj vzel in sicer skrivši, ker drugače mu mati ne bi pustila boječa

PODLISTEK.

Kako se je Janez Burja oženil.

Pripovedka.

I.

V vasi Tomačevci je živel Janez Burja, vaščani so ga imenovali Kožar. Imel je lepo pohištvo, mnogo njiv in travnikov, tudi v hlevu je bilo dovolj krav in dva vola; v posebnem hlevu pa je redil še mnogo tolstih ščetinarjev; torej ni bil ubožen, ampak premožen, da ne rečem najbogatejši vse vasi. Pri vsem tem je bil neoženjen, dasi je imel že trideset let. Sicer ni bil grde postave in dekletu so tudi rada pogledavala za njim. A on se ni menil za to in mislil: Oženiti se je še čas; kasneje, ko si kdo to butaro naloži, boljše je. Pustimo njegove misli in oglejmo si ga nekoliko. Kreпка njegova postava znači, da je zdrav in močan, ali zdaj nekako leno sedi v kuhinji, pa tega mu ne moremo očitati; od težkega dela na polji je prišel ter si malo počitka v kuhinji privoščil, pri ognjišču pa se je njegova mati, stara suha ženica sukala kakor mlado dekle ter pripravljala večerjo za posle.

Tako je Janez sedel ter bil v misli vtopljen, oblečen je bil v prtene hlače bil je golorok, obut v škornje dokolenjače; klobuk z širocimi kraji je poleg sebe na mizo

položil; obraza je bil ličnega, imel je raven, krepek nos, malo široka usta in okrogličast podbradek; premišljeval je raznovrstne stvari. Kar ga iz tega premišljevanja zbudé bližajoči se koraki, ozre se in vidi kosca, ki se mu je prišel za košnjo ponujat.

— Dober dan, Janez“, reče kosec. — Bog daj, Bog daj! — odgovori Janez kratko, še vedno v misli vtopljen.

— Ali si uže tako zgodaj doma“, vpraša kosec, „saj je solnce še visoko na nebu, zakaj pa ne delaš?“

— I nu — odgovori Janez — malo slabega se čutim, zato sem pa delo popustil, moji hlapci pa še delajo in na nje se smem popolnoma zanašati.

— O vem, da se smeš na nje zanašati“, pravi kosec, „ker izkušal si jih za žive in mrtve, in kdor ti ni bil po volji, precej si ga iz hiše spodil.“

— No, kaj pa veš novega? — dé Janez, da bi govor drugače zasuknol.

— I nič“, reče kosec, „prav nič.“

— Kaj? nič ne veš, saj hodiš povsod in povsod se v košnjo ponujaš, torej moraš kaj vedeti — pravi Janez.

— Ne, prav nič ne vem, kakor da sem v Brancu pri nekem kmetu, Jariču po imenu, teden dni kosil in ta ima lepo hčer, katera bi bila prav zate“, odgovori kosec.

— Druzega ne veš nič — praša Janez dalje.

— Čakaj, morda te bo to bolj za-

manu pa je pod poveljništvom kalifa Abdallaha 35.000 mož, čakajočih na migljaj, kedaj smejo planoti v Egipt.

DOPISI.

Boršt, 28. avgusta. — (Nezadovoljnost v naši vasi.) — Naša vas je bila doslej uboga, zaslužka je bilo malo. Sedaj pa, ko se je odprla hrpeljska železnica, začelo je dohajati veliko tujcev in obiskovalcev, kateri bi nam dali veliko zaslužka, ako bi mi imeli pravico do tega. A žali Bog, to je vse drugače. Zdaj, ko vidijo, da je ljudstvo začelo zahajati v našo vas, začeli so odpirati krčme in štacune sem privandranji Italijani. in to z dovoljenjem našega župana.

Te dni je namreč dovolil omenjeni župan, odpreti krčmo tržaškemu bogatinu Baneliju, ki je ud glasovite žinastike. Prišel je namreč ta človek gotovo najbolj iz tega namena, da poitaljanči našo čisto slovensko vas, ki do zdaj ni še poznala italjanskega jezika, le iz tega namena je začel na ogle nabijati italijanske napise, našli pa so se taki ljudje, ki so jih potrgali. Omenjeni lahon gotovo ne bode miroval, in naši ljudje tudi gotovo ne bodo laščine trpeli; in kaj potem, ako kaj nastane? Kdo drug bode vsega kriv, če ne našo županstvo, posebno pa nadžupan, ki lahomom pete liže. Zakaj ne bi omenjeni g. župan rajši skrbel za naše ljudi, pomagal jim z dobrimi sveti itd. in tako jim pomogel do boljšega blagostanja? Al ne bi bilo to vse hvale vredno in častno za našega župana, ko bi delal za blagost svojih občanov; in to je tudi njegova dolžnost!

Slabo zadosti je od našega županstva, da se tako poteza za lačne Furlane; zdaj so zopet naredili prošnjo na glavarja, da bi dovolil še drugemu Italijanu odpreti štacuno, krčmo in žganjarijo (prodajalnice hudičevih solza.)

Pohvaliti moram tudi našega župana, ki se je izrazil, da vse naše štacune nemajo za 25 klg. vsega blaga; da tudi bi ga res ne imele, kaj bi bilo zato, saj ga doslej ni bilo potreba, ker se je malo prodajalo; večina naših žensk gre namreč vsak dan v bližnji Trst in si tam nakupijo vsega potrebnega. Sedaj pa, ko so začeli k nam zahajati tujci, vže si priskrbimo z vsem potrebnim, da bomo mogli vsem stredi. Pustimo pa to in povejmo našemu g. županu, da bi on moral v prvi vrsti skrbeti, da bi bili v občinskem uradu računi v najlepšem redu. Čas bi bil tudi, da bi skoro začel misliti na volitev, koja je imela biti že spomladi lanskega leta. — „A rivederci“.

Iz Dekan, 27. agusta. — (Odgovor dopisu v St. 68. cenjene Edinosti). — Dopisnik onega članka gotovo se ni nadejal, da kdo odgovori njegovemu neopravičenemu dopisu, ker je, nepoznaje razmer med nami in županstvom, napadel našo godbo, da ni na pravem mestu počestila rojstvenega dne našega presvitlega cesarja.

Lepo in hvale vredno je, da so se po nekaterih vaseh, zlasti koperskega

se, da ga ne zgubi, potem ne bi mogla zvečer moliti, bil je namreč edini pri hiši. Janez je obesil vrstico na oni prostor, kjer je visel poprej rožni venec, da ne bi mati zvedela, da ga je on vzel. Hlapec so sicer vedeli, da ga je Janez vzel, ali čemu, tega ni mogel nihče hlapecv uganiti.

Eden izmed hlapecv reče: „Kam je pa šel naš gospodar in še rožni venec je z seboj vzel? Bog si ga vedi, kaj ima v glavi.“

„I nu, ali ne veš, da je naš gospodar „prefrigan“ kot vrag in da mu v vasi ni para? Gotovo je šel kopat zaklad“, reče hlapec.

„Tega pa že ne“, pridene tretji, „kakó bo šel kopat zaklad, ker ni vzel matike z seboj, praprotovih vej in pa semena je šel iskat za sv. Ivan, pa bo zaklad iskal, saj ima tudi črne bukve, iz katerih se vse nauči.“

„To je uže res to“, pravi prvi, „jaz sem jih sam videl, opazoval sem ga namreč, ko je bil nekega dne sam v sobi, vzel je bukve iz skrinje, bile so črne, kakor oglje, in gledal jih je tako strašno, in mrmral je tako čudno, da me je bilo groza — kar ubegnol sem, kajti mislil sem si, no ti lahko zacopra, da tu do sodnega dne ostaneš.“

„Beži, beži, oglasi se dekla, katera je govor poslušala, to so bile davkarske bukve. Pačil se je gotovo za to, ker je ostal toliko dolžan, denarja pa je malo!“.

okraja ustanovile razne godbe; kajti znano je, da godba vpliva mnogo na duševne človeške počutke s tem, da blaži, ogreva ter jači vir življenja, srce. Kar velja o petju: „Ptica brez perut je mrtva stvar“.

„Kaj meni svet brez petja mar“, to velja o godbi. Ne moremo popisati veselja in radosti odrešenih naših bratov v Bosni in Hercegovini, ko so v prvo zaslišali avstrijsko godbo; zato pa tudi država mnogo denarja trosi, da se med svetom vzbuja ta preblagi zaklad. Kakor država, tako bi morale tudi občine podpirati duševni ta napredek, ter bi morale biti ponosne, da se v njihovem kraju nahaja godba. Nočem reči, da bi morda naša godba s tem zahtevala od županije gmotne podpore, branila bi jo pa lahko v njenih neprijetnosti t. j. nepotrebnih strokov.

Lahko si mislimo, kako težko je ubornemu delavcu pri obilnej družini, v denarnjih časih si odtrgati par krajcarjev od zaslužka. Godbeni instrumenti stanejo mnogo denarja, toliko več stane pa še trudopolni čas, ki se vporabi v izobražbo imenovanih; in kdo bode zavidal revnemu godcu, ako si bode po tolikem trudu želel prisluziti nekoliko denarja? V našo vas Dekani so do nedavno prihajali godeci iz tujih krajev ter so odnesli na leto do 300 goldinarjev celó ven iz dežele, a sedaj ostane vse doma, in takó pride v vas še mnogo denarja iz bližnjih vasi, kjer se godba udeležuje javnih plesov. Ta mali prihodek ubogega godca komaj pokrije vže omenjene troške in troške za ne obhodno potrebno nadaljno izobraževanje v godbi; kaj je treba potem še od reveža zahtevati? In vendar je naše županije zavidnost do nas tolika, da je našej godbi provzročila obilo strokov in neprijetnosti, uvedla take novosti, kar pri nobeni nam poznatej godbi ne nahajamo.

Vsako leto je županstvo povabilo omenjeno godbo, da je na rojstveni dan našega presvitlega cesarja svirala pred županijo; in brezplačno je godba celó na svojo škodo spolnila njih povelje.

Kakor druga leta, tako bi se bilo lahko tudi letos zgodilo; in ker se ni, zato si nekateri „od teh višjih“ imenovani, sami pripisujejo slabo spričalo, da nas niso bili vredni, ker so nam mnogo nepotrebnega provzročili; in ako bi nepovabljeni prišli, znano nam je iz gotovega vira, da ne bi bili od županstva radostno sprejeti. Da smo pa sveto dolžnost svojemu premilemu vladarju vse jedno vredno izkazali, zbrali smo se na trgu med hišami poštenih in zvestih Avstrijcev, kjer smo svirali razun avstrijske himne še mnogo drugih patrijotičnih in slovanskih skladov, kar nam nobeden nemore oporekati.

„Pri tej priložnosti ne smem zamolčati“, da ne povem še par besed gospodu dopisniku zadnjega članka iz Dekani, ki nas je tako ostro in nepremišljeno obsodil; dá, gotovo ni bil na predvečer rojstvenega dne v Dekani, ker pravi, da se je pritrkovalo, in če je morda bil, gotovo mu je pritrkovalo le v glavi. Vi gospod dopisnik morate biti tujec, ker ne veste, da vže dve leti nemamo godbenega vodje, in torej kakó Vam je mogoče pisati o nepoznatih razmerah!

Ako Vam ostaja še kaj časa za obre-

„Ho, ho, ho!“, zakrohota jo se hlapec, „ali vidiš, kakšne so tiste črne bukve, ha, ha, dobro te je dekle v kozji rog vgnalo, ha, ha!“.

Zelo razsrjen zadere se sedaj hlapec na dekla: „Kaj boš ti tukaj blebetala z jezikom, ki je daljši ko kravji rep, kaj ti veš o črnih bukvah, s katerim se lahko hudič pokliče.“

„Kaj, jaz da nič ne vem! raztegoti se dekla, ti peklenska spaka spakasta. Jaz, ki sem bila v krščanskem nauku vedno prva in so me g. fajmošter tako radi imeli, da so mi enkrat dali šestico in to prav novo šestico? Kaj si pa ti vedel, ti buča neumna? Nič, še jezika nisi zmajal, če so te kaj vprašali. Meni je sam g. fajmošter povedal, da ni treba verovati v vraže in črne bukve, da vse to nič ni.“

„No, no“, rečeta ona dva, „le tako ne govori, gospod zato pravijo, da jih ni, ker jih sami imajo in coprati znajo.“

Dekla je hotela na to nekaj odgovoriti, ali hlapec jej besedo prestrežejo, rekoč: „Ti pojdi v hlev, baba naj se ne meša mej može.“

Jezno je odšla dekla. Na to so se še dalje hlapec menili o coperniji in copernicah, kako točo delajo, človeka jezdi jo itd.

Naposled, ko s večernicam odšli, reče Petelin, stari hlapec: „Boste videli, gospodar bo vruga klical, da mu prinese denarja.“ (Dalje prih.)

kovanje, potrudimo se, kolikor nam bo mogoče, Vam primerno odgovoriti.

Iz Ajdovščine dne 21. avgusta 1887. — Dne 21. avgusta t. l. obhajala se je v občini Ajdovščine izredna slavnost, katera bode toliko Ajdovcem kakor tudi vsem, ki so se slavnosti udeležili, v vedno prijaznem spominu. — Imenovanega dne priredilo je namreč II. primorsko vojaško veteransko društvo slavnost rojstvenega dne Njih veličanstva našega prevzvišenega gospoda in cesarja Franjo Josipa I.

Vže 14 dni pred imenovanim dnevom naznanilo je predsedništvo županstvu občine Ajdovščine, da namerava slovesno obhajati velečastni dan rojstvenega dne Njih veličanstva v Ajdovščini. — Župan sklical je na to, kakor slišim, izvanredno sejo, pri kateri se je sklenolo, da se ima županstvo društvu zahvaliti, da je volilo občino Ajdovščino, obhajati ta velečastni dan. Volil se je komite, ki ima za slavnost vse preskrbeti, in tako pripomoči, da se bode ta dan dostojno stavil.

Zastoj ni starešinstvo tega sklepa ukrenolo, kajti vse je tekmovalo v Ajdovščini in se napravljalo, povsod delale in pripravljale so se cesarske, narodne in deželne zastave, vsak si je prizadel, kolikor je mogel, svojo hišo okrasiti, in 21 tega meseca bila je občina v pravem pomenu besede praznično oblečena. Sosebno odlikoval se je grad, v katerem je c. k. sodnija. Obče spoštovani gosp. sodnik Demonte vodil je dela osebno in jih tudi v pravem okusu in simetriji izvršil. Hvala mu. Za gradom odlikovala se je županova hiša, za to pa vse druge. Na javnem prostorišču postavljen je bil oder za 24 godev in pod odrom 8 bojarjev, odločenih veterancem za ples. Okrašeno vse okoli se zelenjem, smrečjem, maji, zastavami, cesarskimi, deželnimi in narodnimi, cesarskimi grbi; vzbudil je na posameznega najprijetnejši vtisek. Na pročelju je bil postavljen napis „pozdravljeni“. Javni trg je bil prav venec različnih zastav, kajti iz okenj vseh hiš so vihrale cesarske, deželne, narodne zastave in optje oken bilo je s tepihi v različnih barvah bujno okrašeno.

Iz cerkvenega zvonika so plopolele velikanske cesarske in narodne zastave in vhod v cerkev je bil z slavolokom opravljen.

Točno ob 8½ uri zjutraj so se napotili domači veterani, na čelu jim godba pod poveljništvom velezaslužnega veteranskega poveljnika gospoda grofa Lanthierija, za vojaško godbo zastopništvo občine, c. k. sodnija in c. k. davkarija se svojim objem, društvo Edinost, deputacija ognjegascv iz Ipave, in delasko podporno društvo se svojo krasno zastavo, broječe nad 150 udov, potem zastopstva predilnice, umetelnih mlinov, in mnogobrojnega občinstva, — proti Gorici goriškim gospodom gostom naproti. Dež je sicer malo zaprek delal dohodu, ali radi so gospodje in občinstvo to prebili, in ko smo od daleč zagledali vihrajočo zastavo veteranskega društva in čuli prijetne koračnice veteranske godbe, bili smo navdušeni.

Ko dospelo iz Gorice gosti, na čelu jim veteranskega društva predsednik gospod major Haunbeck, pozdravi gospod župan Godina v imenu občine, in se zahvali z ljubeznjivimi besedami za pohod, na kar se mu s toplimi besedami predsednik zahvali, na to je bilo predstavljeno oboje c. k. sodnije in davkarije, društva Edinost, deputacija predsedništva tovarne in umetelnih mlinov, prostovoljnih ognjegascv, slednjič predsedništvo delalskega društva, katerega nad 100 broječe društvenike si je gosp. major Haunbeck ogledal in kateri so ga z živijo-klici sprejeli. Vsakej korporaciji se je zahvalil posebe. Potem se je vredila godba in vsa zastopništva v vrsto in so korakali med pokanjem topičev v ovenčano Ajdovščino.

Dospeli na javni trg, vvrstili so se veterani in predsednik je uvrstil „en de file“ vsa zastopništva, ogledati si jih — potem se je odnesla zastava v hišo gosp. župana med sviranjem cesarske himne.

Ob 10. uri je bila slovesna sveta maša, katere so se skupno vsi udeležili. Po svetej maši odkorakali so skupno na javno prostorišče, kjer je predsednik gosp. major Haunbeck pomen veselice v jedrnatem govoru naslikal povdarjaje dobrodelni namen društva, zvestobo do cesarske hiše, do Njih veličanstva, presvitlega cesarja, presvitke cesarice, prestolnika in nadvojvode Albrehta in sicer v nemškem, za njim gosp. grof Lanthieri v slovanskem in gospod major Cattinelli v italjanskem jeziku. Bili so govori navdušeno s živijo klici sprejeti.

Na to so veteranci in delasko društvo lepo uvrščeni pred vsemi honoraci-

jami defilirali in odšli v gostilno gospoda Julijusa, kjer so bili veterani pogosteni, in kjer je bil prostor na vrtu za to svečanost pripravljen. Poprej je vže deževalo, ali sedaj se je pa ploha vtila in moral se je krasno za banket pripravljeno, s cesarsko podobo, cesarskimi, narodnimi in deželnimi zastavami, smrečjem, bršljinom okrašeni lepi šator zapustiti in preseliti v sobe, kjer je bil banket.

Banketa se je udeležilo nad 70 oseb, odličnih gostov, veliko jih in zaradi slabega vremena ni došlo. Prvi je napil gosp. predsednik, major Haunbeck, Njegovemu veličanstvu cesarju, potem cesarici, prestolniku, nadvojvodu Albrehtu in sploh vladajočej hiši, zdravici se je z navdušenjem in z živijo odzdravilo in godba je zaigrala cesarsko himno. Odposlali so se precej 4 telegrami imenovanim vzvišenim osebam. Za to napitnico vrstile so se zaporedoma druge, ki so spremljevale z burnimi živijo klici trajale do 5½ ure, ob katerem času se je nebo nekoliko zvedrilo, in vse je šlo na prosto k ljudske veselici, kjer je bilo do noči vse veselo in navdušeno. Ob 8 uri je bil obhod po občini z godbo, pred poslopjem c. k. sodnije je major gosp. Cattinelli vprico na stotine broječega ljudstva napravil napitnico Njegovemu velečanstvu in vladajočej hiši ter opominal, naj se 3 krat živijo zakliče, kar se je tudi gromovito zgodilo. Pričelo so se spuščati rakete, prižigati umeteljni ognji, — bil je velečasten prizor. Po tem so se poslovali nekateri gosti, ter odšli proti Gorici, ostali so pa šli v društvo Edinost, med njimi gospodje major Haunbeck, major Cattinelli in drugi gospodje gosti, kjer je bila majhna zabava. Godba pa in drugo občinstvo se je napotilo na vrt gosp. Julijusa, kjer je ljudska veselica med sviranjem veteranske godbe pri kozarku pive in vina še pozno trajala.

Med svečanostjo zahvalil se je predsednik gosp. Haunbeck županu občine za prijazni sprejem, in zagotovil, da se ni enacega sprejema nadejal, da si je bilo za svečanost neugodno vreme. Župan gosp. Godina zahvalil se je za dohod in zagotovil, da dohod vedno vsem v prijetnem spominu ostane. Končal se je praznik, končala veleslavna svečanost, katera bode toliko posameznemu, kakor vsem skupaj v vednem spominu, in katera svedoči, da je in da bode občina Ajdovščina vedno udana veleslavnej hiši in dinastiji Habsburškej.

Iz Vrem, 24. agusta. — Redka svečanost se je obhajala 15. avgusta t. l. pri farnej cerkvi v Vremah; čestiti gospod Anton Fetich-Frankheim, mnogozaslužni župnik tukajšni, omislil se je namreč v dan vnebovzetja Marije Device, farnega patrocinija, blagoslov novega križevega pota. Pred 9. uri v farovžu se je zbralo 28 čvrstih mladeničev in enoliko belo oblečenih, z venci na glavi opletenih dekle, z svečami v rokah.

Točno ob 9. uri zagrmé topiči, zvonovi glasno zapoje in že korakajo mladeniči po dva in dva skup s podobami svetega križevega pota v rokah, na straneh pa pri vsakej podobici svetiti po dve belo oblečeni deklici. Sedaj prideta dva fanta s cerkvenima bandercema, za njima č. g. g. župnika iz Senožec in iz St. Kocijana, frančiškan oče Jože iz Ljubljane z domačim župnikom, za temi pa dolga vrsta faranov in tujcev. Ta procesija je šla iz farovža okolu mežarije v farno cerkev. Dospeli v cerkev razložili č. g. oče Jože v eno uro trajajočem, lepem govoru pomen sv. križevega pota. Po govoru blagoslove raz lece molke in razpela; pred velikim oltarjem pa podobe sv. križevega pota, katere se potem takoj po cerkvi razobešijo, ter tudi prvič molitve sv. križevega pota opravijo. Sedaj je bila sveta maša, katero je služil č. g. oče Jožef z asistenco g. g. župnikov iz Senožec in iz St. Kocijana. Med sv. mašo je bilo tudi darovanje za še nepokrite stroške sv. križevega pota; nabralo se je nekaj nad 74 gl., kar je za sedanji čas in ubogo tuk. ljudstvo veliko.

Podobe križ. pota, kakor tudi okviri so jako okusno in primerno izdelani za našo lepo cerkev; hvala tedaj slikarji g. Ogrinu z Vrhnike.

Križev pot s troški stane 600 gl. To veliko svoto je nabral naš velezaslužni gospod župnik, da ni delal nikake sile ali zloge, s prostovoljnimi darovi v teku jednega leta. Nemoremo se tedaj č. g. gospodu župniku Anton Fetich-Frankheim-u dostojno zahvaliti za obilni trud in skrb, katero ima vedno za olepšavanje naše cerkve. Pa ne le tu, tudi drugod izkazuje se nam blazega dobrotnika. Tukajšnej šoli je daroval lansko leto lepo podobo sv.

družine, za šolsko bukvarno pa vse do sedaj izšlo letnike „Vrtca“.

Bog živi nam našega preljubega duhovnega pastirja še mnogo, mnogo let! Slava mu!

Iz Kanala, 20. avgusta. Rojstveni dan Nj. veličanstva se je praznoval tudi pri nas v Kanalu sijajno. V jutro na ta dan bila je budnica z streljanjem možnarjev in pritrkovanjem zvonov. Ob 9. uri zjutraj so se zbrali vsi domači gg. uradniki, na čelu jim deželni svetovalec g. dr. Tušar, obče zastop z županom na čelu, c. kr. žandarmerija, c. kr. finančna straža, veterani in domači ognjegasci z svojimi predstojniki na čelu in corpore ter so se udeležili slovesne sv. maše, katero je bral preč. g. dekan F. Vidic z asistenco domačih duhovnikov, udeležilo se je tudi sv. maše veliko pobožnega ljudstva. Zvečer je bil skupen obed na gradu v gostilni našega rojaka, g. Fran Vuga, pri banketu je sviral tercet naših domačih vrlih fantov. Vršile so se pri banketu napitnice Njeg. veličanstvu in vsej cesarske hiši z gro-movitimi živio-klici. Bog živi Nj. veličanstvo, presv. cesarja Fran-Josipa I. in vso habsburško hišo!

Bos. Dubica, 21. avgusta 1887. — Sprejmi, cenjena „Edinost“, nekaj črtic z bosensko-hrvatske meje v svoj list, katerega tudi tukaj dobimo včasih kak iztisek po dobrotah rokav.

Kaj bi ti poročal? Nič posebnega in veselega nimam; Bosna napreduje vedno bolj; kdor jo je pred 9 leti zadnjikrat videl, ko je Avstrija zasedla to zanemarljivo deželo, sedaj bi je ne poznal, toliko se je vse spremenilo: polje se bolj obdeluje, žume so se izkročile, mesta so se ponovila, nove krasne cesarske hiše so se pozidale, ceste in potje se vedno delajo. Tu v Dubici so letos sezidali krasno obdinsko šolo, cesta iz Dubice proti Gradški — in stranska poteza na novo železnico v Jesenovac na Hrvatskem se dela; ubogi Bosanci robotajo s živino in rokami, da so vsi jezni, ali ustaviti se ne morejo, ker globa in zapor sta ostra; vsak moški mora po 6 dni robotati, vsak par vozne živine izvesti po 6—12 metrov kamena še čez 1 uro daleč, še več pa peska; siromaki po 8 dni vozijo z slabimi voli in lesenimi kolami, kdor ima denar da plača 10 in več for. lahko mu je.

Domačini delajo raboto, vnanji služijo novac pri kamnolomu, voznika cesta bo pa taka, da take ni še v Hrvatskem, tlakirana in še posuta, nikdar ne bo več blata, kakor je bilo poprej, da ob deževju človek ni mogel nikamor, vdiral se je do kolen.

Zraven silne rabote ljudi muči še glad; koliko jih je, ki nimajo kaj jesti, ker lani je bilo slabo rodilo polje in ubogi ljudje morajo še od tega tretjino spahiti (Turku) dati; ali letos je še slabše, silna suša, uže od meseca junija sem ni bilo do-brega dežja; še le zadnje dni je bilo za silo namočilo, da ni več taka suhota. Glavni pridelek, koruza, je uničena, pri najboljši je še za polu dobre letine, na nekaterih njivah pa še semena ne bo, kar je zrasti moglo, pojedli hočejo črvi. Žito je bilo dobro, posebno pšenica. Tako se čuje tudi od drugih strani, med tem ko je suša po vsej Bosni in Slavoniji in še celo v Sremu bo koruza le slaba.

Žito bo dober kup, koruza bo pa dražja kot letos, sedaj je oka po 7—8 kr. (20 ok — 1 mernik stare mere). Vzlic slabe letine je desetina toliko hušja.

Davkarja vidi, da pri poslednjih pridelkih ne bo veliko dobička, pa toliko hušje pritiska na žito; tukaj je še vedno le stara navada, da se davek od pridelkov pobira; pridelki se cenijo ko se spravijo, žito v stogih, nikdo ne sme mlatiti, dokler mu ne precenijo; deseti del žita mora drago plačati, dražje nego se proda, ali še bi se prebilo, da cenil prav, kolikor je, ali vsako leto hočejo desetarji, (od vlade imenovan cenitelji) le več imeti, letos so pa tako trdi, da bi bilo čudno, ko bi manj cenili, ampak še veliko več.

Komisija je pri tej cenitvi sestavljena iz župana ali kneza (po bosanski) in 2 ceniteljev (svetovalec) in od vlade imenovanega desetarja, ali vsi ti svetovalci so ko peto kolo, kar desetar zapiše, to mora i biti, ako se posestnik pritoži pri višji oblasti, zraven velikih stroškov za komisijo dobi še višjo desetino.

Veliko dobroto bi slav. vlada učinila, da bi odpravila desetino, to staro odrtijo starih časov. To bi bilo za ubogega kmeta velika dobrota; koliko sičnosti ima pri tem, nobeden ne bi verjel, kjer more, skriva, druge podkupa, da bi le manj platil. Bo-

gatin še kaj odbije, ali siromak ne more nič; njega navadno najhujše pritisnejo. Drugo leto bo 10 let, kar je Avstrija zasedla Bosno, da bi ob tej priliki preklicali desetino in tretjino, vriskali bi Bosanci od samega veselja.

Letos so znova merili in popisovali zemljo, nemara je to priprava, da se uvede zemljiški davek. Za pridne in male posestnike bo to dobro, ali za turške spahije in age bo slabše, ker imajo veliko neobdelane zemlje, od katere sedaj nič ne plačujejo. (Konec prih.)

Domače vesti.

Tiste č. gospode naročnike, kateri nam še naročnino dolgujejo, prav lepo prosimo, da bi izvolili svoj dolg za naš list pre-jko mogoče poravnati, ker list ne more izhajati, ako ne dobi podpore od naročnikov.

Diecezanske vesti. Presv. biskup, g. dr. J. Glavina, podelil je dne 29. in 30. junija t. l. sv. redeg. bogoslovca Jos. Benkovića in Justu Tamaro. Prvi je odšel v Buzet in drugi v Umag. — Male rede sta sprejela dne 29. julija gg. bogoslovca Angel Gini in Josip Jurizza.

C. g. Josip Cvitko, kurat, stopi dne 1. septembra t. l. v mir.

Premeščeni so te-li č. gg.: Josip Bekar, duh. pomočnik, iz Doline k sv. Jakobu v Trstu; Dom. Bullo, duh. pom. pri sv. Jakobu v Trstu k Jezuitom v Trstu; Stefan Destradi, duh. pom. pri Jezuitih v Trstu; v Milje; Ivan Kovač, duh. pom. iz Buzeta v Dolino; Ivan Lupetina iz Milj k sv. Jakobu v Trstu.

Dne 23. t. m. bil je v Trstu instaliran župnikom za Veprinac, č. g. Mijo Laginja.

G. Sebastijan Merlato, frančiškan, bil je začasno sekulariziran in poslan za II. duh. pomočnika v Milje.

Natečaj so razpisani: Za mesto kanonika pri stolnem kapitolu v Trstu, do 15. septembra t. l. Mesta župnika v Portolah, Truskah in kurata v Valmoverazi in do 30. septembra t. l. za izprazneno kuracijo v Kastelveneri.

Preseljevanje v Trstu. V zadnjih dneh se je v Trstu preselilo 2500 oboitelj v druga stanovanja, 200 stanovanj je ostalo praznih, 30 oboitelj pa bi ostalo brez stanovanja, da jim niso pomogli dobrotniki.

Irredenta. Praška „Politik“ prinaša sledečo zanimivo vest: Poznati R. Bonghi je poslal iz Albona dne 26. t. m. nekemu istrskemu rudečkarju zahvalno pismo, ker mu je poslal ta gospod iz Poreča 425 lir za rodbine italijanskih vojakov, poginoli v Dogali. V tem pismu nahajajo se tudi te-le jako zanimive vrstice:

Ves nabrani denar razdeli vojno ministerstvo mej potrebne rodbine in tudi svoto, koje ste mi priposlali Vi iz dežele, kjer je italijanska zavest prav tako prebujena, kakor pri nas, dasi tudi ta dežela še ni del našega kraljestva (!) Ali Vaše sočutje, koje nam dokazujete v sreči in nesreči, dokazuje, da bode ne-čega dné, koji ni tako daleč, po volji naroda in umestnosti vlade združena Vaša zemlja z našim kraljestvom v eno državo (!) itd. ... Daleč bi prišli, ako bi g. Bonghi in Poreški rudečkar po svojej volji z nami vladala!

Tržaške novosti:

V rojanskej šoli je s prihodnjim šolskim letom nemščina kot učni predmet in sicer pričeni s tretjim razredom uvedena.

Nezgoda. 30letnemu težaku Ivanu Ogrišek je padel v torek pri nakladanju lesa na postaji pri sv. Andreju težak tram na prsi. Siromak je tako močno zadet, da so ga morali kar hitro v bolnico odnesti.

Poskušeni samomor. 33letni mehanik Danijel Bergamasca ustrelil se je v torek po noči na dvorišču Monte verde v prsi. Dva njegova prijatelja, koja sta ga ravnokar zapustila, sta slišala strel ter se takoj povrnola. Našla sta Bergamasco krvavega in brez zavesti. Poklicala sta takoj nekega fjakerja, da bi ga odpeljal v bolnico ali ta ranjega ni hotel sprejeti, češ, da se mu voz z krvjo onesaži. Prijatelja sta ga morala vsled tega sama v bolnico odnesti. Nagib žalostnemu poskusu so neki žalostne rodbinske razmere.

Sodnijsko. Agent Just Dobrinja je dobil 6 mesecev ječe, ker je proneveril svojemu gospodarju g. J. Spazzali srebrnine vredne 28 gld. 61 kr. — Mizar Ivan Mihelič iz Kopra je bil obsojen radi hudo-delstva javnega nasilstva na 2 letno, kot-lar Stefan Marin iz Bonetek pa radi go-ljušije na 18 mesečno ječo.

Pevsko društvo na Proseku. Nekateri rodoljubi so osnovali na Proseku domač pevski zbor pod imenom „Hajdrih“. Pri-stopilo je uže 25 izvrstnih grl, koja se pridno vadijo v narodnem petju. Nadejati se je tedaj, da bode v sosednem Proseku, kjer je narodno življenje v zadnjem času skoraj zaspalo, zopet nekaj zabave v po-duk in blaženje naroda. Čujemo, da bode prva veselica uže 18. septembra t. l. — Vrlim Prosečanom čestitamo, da so se probudili iz svojega spanja. Naj bodo v izgled ostalim našim okoličanom!

Jana Uriha, koji je zadrškega pravo-slavnega škofa Knezevića v Poličanah okradel, prijeli so v Korminu in ga pri-gnali v Celje k okrožnej sodnji. Denarja je imel že 2000 gld.

Društvena hiša. „Katoliških rokodel-skih pomočnikov v Ljubljani“ je bila blago-slovljena v nedeljo. Zjutraj je bila slavnostna sv. maša v nunskej cerkvi, koje so se udeležila tudi rokodelska društva iz Ljubljane, St. Vida nad Ljubljano, Novega mesta in Celovca z domžalsko godbo. Potem so se napotili gostje v novo hišo, koje je blagoslovil knezoškof dr. Misija v navzočnosti deželnega predsednika, g. barona Winklerja, mestnega župana, g. Grassel-lija in mnogobrojnih odličnjakov. O poldne je bil banket na Ferlinčevom vrtu in kon-cert domžalske godbe, zvečer pa beseda v društveni dvorani. Slavnost se je vršila v strogo narodnem duhu.

Prošnja. P. t. gospode učitelje in gos-podičine učiteljice vljudno prosim, da bi blagovolili v osmih dneh nazna-niti morebitne nedostatke „Popotniko-vega koledarja“ za leto 1887, pričetek službovanja (letno številko), število učencev koncem šolskega leta 1886/87 in ali si naročijo s tiskovinami ali brez njih „Popot-nikov koledar“ za l. 1888.

Sežanska šole voditelj.

Razpis dobave. C. kr. poveljništvo pomorskega arsenala (orožnice) v Pulji raz-pisuje, da se bode leta 1888. potrebovalo 900 kubičnih metrov štirivoglato-obtesa-nega hrastovega dolgega lesa za ladje. Pismene ponudbe se smejo za vseh 900 kubičnih metrov ali pa tudi le za jeden del do treh popoldne dné 31. avgusta 1887 omenjenemu poveljništvu poslati. Obrav-nava o pismenih ponudbah bo dné 31. avgusta ob štirih popoldne v Pulji. Po-goji se tudi v trgovinske in obrtniške zbornice lahko pregledajo, pošlje jih pa ta tudi po pošti, ako si to kdo želi.

Razpisane štipendije. Deželni odbor goriški razpisuje 3 štipendije za obisko-vanje tečajev na dunajskej šoli za umet-nost in obrtnijo, ki se začnejo prve dni oktobra 1887. in sicer:

1. dve štipendiji po 317 gld. znajde-nima rokodelcema, katera bi hotela obis-kovati zimski tečaj za rezlarje in stru-garje.

2. eno štipendijo v znesku 500 gl. za obiskovanje tečaja za leto 1887-88. v III. sekciji za obrtnjo kovoznanstva in elektro-tehnike. V niži tečaj se sprejemajo mla-denči, ki so dopolnili 14. leto svoje sta-rosti in dovršili z odličnim vspehom ljudske šole, v viši tečaj pa mladenči, ki so do-polnili 20 leto starosti in ki so uže do-stojno izobraženi v ključarstvu, v strojo-stavbi. Prošnje za dovolitev ene ali druge teh štipendij naj se položijo dežel-nemu odboru do 18. septembra 1887. in naj se jim priložijo sledeča pisma: a) krstni list, b) spričevalo o domovji, stano-vanju v eni izmed občin te dežele, c) spri-čevala dovršenih šol, dokaze, da je pro-silec zveden v svojem rokodelstvu in spri-čevala dovršenih služeb, d) spričevalo o dobrem zadržanju. — Nadalje se razpisu-jejo 4. deželne štipendije po 200 gld. za dijake z Goriškega, kateri so dovršili sred-nje in stopili v visoke šole. Pri podelitvi se bo gledalo na to, da dobita te stipen-dije dva dijaka slovenske in dva italijan-ske narodnosti. Prosilci morajo izkazati se, da so vpisani v vseučiliščno matrikolo in pozneje, da obiskujejo učilišče. Prošnje se imajo podati deželnemu odboru v Go-rici pismeno do konca septembra t. l. in naj se jim priložijo spričevala zrelosti, uboštva in vpisa v eno izmed visokih šol.

Vabilo k shodu slovenskih velikošol-cev dne 9., 10. in 11. septembra 1887 v Ljubljani. Vspored: 9. septembra: Ob 1 uri 19 minut popoldne prihod zadnjih udeležencev. Zbirališče v čitalnici. Ob 3. uri odhod v Gornjo Šiško na Vodnikov rojstni dom. Ob 8. uri komers. pri Zvezdi. 10. septembra: Ob 7. uri izlet na Gornji Rožnik. Ob 10. uri slavnostna seja v čitalnici. Ob 2. uri banket. Ob 7. uri even-tualno nadaljevanje slavnostne seje. Ob 8. uri prosta zabava z godbo in petjem na vrtu čitalničnem. 11. septembra: Ob

polu 9. uri zjutraj malica na Koslerjevem vrti. Ob 11. uri 40 minut odhod na Bled. Ker nekateri gospodje doslej še niso doposlali vpisovalnih pol, prosí osrednji odbor, da oni dijaki, ki se hote udeležiti shoda slo-venskih velikošolcev, to javijo vsaj do 5. septembra tajniku gosp. Fr. Gestrinu, Ljubljana Poljanska cesta št. 17.

Vabilo k slavnosti sedemdesetletnice Davorina Trstenjaka v Slovenjem Gradci v nedeljo dne 4. septembra 1887. Spored slavnosti: I. Sv. maša v cerkvi sv. Pan-kracija na gradu ob 10. uri. II. Poklon deputacij in zastopnikov v župnej hiši v Starem trgu ob 12. uri. III. Skupni obed od 2. uri v gostilni g. Grüntherjevi v Slo-venjem Gradci. Slavno „Slovensko pevsko društvo“ bode med obedom pelo več zborov. VI. Ljudska veselica na Lobetovem vrtu se začne ob 4. uri: 1. Slavnostni govor, govori g. dr. Ivan Tavčar iz Ljubljane. 2. Koncert „Slovenskega pevskega društva“. 3. Prosta zabava, pri kateri svira domača godba. — „Slovensko pevsko društvo“ bode pri slavnosti pelo sledečo pesni: A. Moške zборе: 1. A. Förster: „Sokolska“. 2. A. Nedved: „Domovina“. 3. Benj. Ipavie: „Mi vstajamo“. 4. Davorin Jenko: „Naprej“. 5. A. Förster: „Tam, kjer beli so snežniki“. 6. Tova-čovski: „Bože, živi, blagoslovi“. 7. Lichten-ege: „Lepa naša domovina“. 8. Hajdrih: „Jadransko morje“. 9. Kocjančič: „Danes tukaj, jutri tam“. 10. Gust. Ipavie: „Slo-venec sem“. 11. Davorin Jenko: „Molitve“. B. Mešane zборе: 1. Gustav Ipavie: „Po-zdrav“. 2. J. Leban: „Sem sloveska de-klica“. 3. F. S. Vilhar: „Domovina“. — Vstopnice za obed po 1 gld. se dobivajo pri slavnostnem odboru v Slov. Gradci. Kdor se ga želi udeležiti, naj se oglasi najdalje do 30. avgusta. Ravno tako za vožnjo iz Spodnjega Dravberga do Slov. Gradca in za prenočišča. Vlak odhaja iz Maribora ob 8. uri 15 min. dop. in ob 3. uri pop., ter prihaja v Spodnji Drav-berg ob 11. uri 16 min. oziroma 5. uri 11 min. pop. Od Koroške strani prihaja vlak v Sp. Dravberg ob 10. uri dop. in 4. uri pop. Za udeležence slavnosti, ki so pravočasno oglašili svoj prihod, bode vo-zovi pripravljeni na kolodvoru, da jih od-peljejo v 3/4 ure oddaljeni Slovenji Gradec. Slavnostni odbor.

Glavna razprava proti dr. Davidu Starčeviču, koji je obtožen goljušije in proneverjenja, začela se je včeraj pred kr. sodnijo v Zagrebu. Konec obravnave bode menda v soboto.

IZKAZ

doneskov za Dolencev spomenik.

Nadalje so poslali ti-le gospodje:

Barkovljanski rodoljub . . . gl. 10.—
Fran Hren, veletržec i velepo-sestnik v Ljubljani . . . 10.—
Dr. A. Gregorič Gorica . . . 4.—
Simon Matejčič, župnik Pazin . . . 2.—
R. Jelusič, župnik v Berseču . . . 2.—
Jakob Kirac, Medulin pri Pulji . . . 2.—
Čisti dohodek veselice Čital-nice v Bistrici na Notranjs. . . 8.68
Fran Bachman, zdravnik v . . .
II. Bistrici . . . 5.—
A. Žnidaršič, trgovec na Premu . . . 1.—
I. Žnidaršič, posetnik v Bitinji . . . 1.—
Jak. Žnidaršič Prem . . . 2.—
Gospa M. Hodnikova, posest-nica v II. Bistrici . . . 1.—
Po zadnjem izkazu . . . 813.40
Skupaj . . . gl. 862.08

Za prijete darove srčno se zahvaljuje in priporoča za nadaljne doneske.
V Trstu 24. avgusta 1887.

A. Truden, blagajnik.

Dunajska borsa

dne 30 avgusta.

Enotni drž. dolg v bankovih — — gld. 81.55
v srebru — — — 82.80
Zlata renta — — — 112.80
5% avstrijska renta — — — 96.45
Deelnice narodne banke — — — 88.5—
Kreditne delnice — — — 233.30
London 10 lir sterlin — — — 125.65
Francoski napoleonidori — — — 9.94 1/2
C. kr. cekini — — — 5.91
Nemške marke — — — 61.47 1/2

Poslano

Postavno zavarovani elegantn

BLOCK - KOLEDARJI

se oglašje se sprejemajo za reklamo trgovskih tvrdk itd. na izdelovanje.

Cena veliko manjša — — —
kakor splošna.

Publiše in uzorci na zahtevanje zastoj in franko.
Am oncen-Expedition MORIZ STERN, Wien, Wollzeile 24

Na novo odprto!

Fotografični atelier E. SAMBO

Rottmeyer-ja naslednik
Ulica Sti. Martiri št. 5
na novo opravljen in povečan, odprt
je od 21. avgusta t. l.

V zvezi z njim je heliografičen za-
vod za Fotolitografijo, Alpertipijo in Foto-
cinkotipijo. Veliki in elegantni prostori,
poseben dohod za ekvipaže in vozove, koji
se imajo fotografirati.

Sprejema se vsak dan od 8. ure
zjutraj do 6. ure popoldne pri vsakem
vremenu. Cene jako nizke. 3-3

Oznanilo.

Letni semenj za živino
in razno blago bode v

Renčah

dne 6. septembra t. l.
Županstvo v Renčah
dne 29. avgusta 1887. 1-2

Razpis dražbe.

Oddaje se po javnej dražbi poprav-
ljanje podružne cerkve S. Valentina v
Černemkalu, cenjeno na 340 for. a. v.

Dražba vršila se bo v Černemkalu
na 6. septembra ob 10. uri predpoludne.

Od povzetnika se bo zahtevala kav-
cija od 100%. Natančnejše pogoje, kakor
načerte i proračun, pozvedla se pri župnijs-
kem uradu v Predloki.

Za oskerbnitvo podružne cerkve
sv. Valentina v Černemkalu.

V Predloki na 18. avgusta 1887.
(2-3) Josip Sancin.

SREBRNICO

ozdravlja po najnovejšem načinu profesorja
Wilkensona popolnoma in stalno.
Prospekt zastoj.

Karol Kreikenbaum
Braunschweig. 28-52

Denar dobé zasebniki in častniki
tudi na deželi od 300 gld.
naprej od 1-10 let; tudi proti povratu
v malih obrokih. Naslov: F. Gurré, Credit-
Geschäft, Graz. 11-25

J. S. IRK

Androna Gusion št. 2 v Trstu
priporoča veliko zalogo sadja vsake vrste
najboljših plemen na drobno in debelo. —
Prezame vsako pošiljatev na deželo, ka-
tera se izvrši točno in solidno. 100 63

Soba v najem

v ulici Rosetti št. 10 pri tleh. Jako
elegančno pohištvo. Poseben ugod.

PRI JULIJ GRIMM-U

dežnikar, Barriera Vecchia 18

je zelo bogata zaloga solnčnikov za go-
spe, za jako nizke cene. — Solnčniki
za gospode od 90 novč. naprej.

Mali dežniki za otroke od 25 novč.
naprej. Zaloga dežnikov iz svile, satina,
volne in bombaža. Sprejemajo se popravki
za jako nizke cene. 3-104

KLINIKA za spolne in želod-
ne bolezni, nastope
okuženja i oslubenja
možne slabosti, polucije, žgečo volo,
močenje postelje, puščanje krvi, zabijje
v de, in za vse bolezni m-hurja, droha
in živcev. Tudi pismeno po najnovejšem
znanstvenem postopku anju z neškodljivimi
sredstvi. 25-52-104
C. Stroetzel,
specijalni zdravnik Lindan am Bedensee

Oglas.

Miha. Jutri je spet nedelja. Bo pa spet
dolga čas popoldne! V gostilnici ne
maram pijancev poslušati; doma pa
tudi ne vem kaj početi.

Jaka. Zakaj se ne naročiš na „Koroški
bukvice“, kjer se berejo tako lepo
pripovedke, povesti, pravljice, pesmi,
smešnice, gospodarski poduki, zgo-
dovinske in jezikoslovne ertice?

Miha. O teh bukvicah še nisem nič slišal.
Kje in kako pa izhajajo?

Jaka. Izdaja jih g. Filip Haderlap v Ce-
lovcu. Trije snopiči so se netisnoli
v Celovcu; zdaj jih bo tiskal pa g.
Krajec v Novem mestu. Naročnina
se pa le v Celovcu pošilja na g. F.
Haderlapa. Vsak mesec pride en
snopič.

Miha. Berem že rad, pa taka reč je draga?

Jaka. Kaj draga? Vsak snopič velja 10 kr.
Če toraj pošlješ 60 kr., imaš pla-
čamo za šest snopičev.

Miha. Tedaj se po naročim; 10 kr. na
mesec ni taka reč; pa jih lahko še
komu drugemu posodim.

Jaka. Taka reč ostane zmirom enako
vredna. Še čez deset let jih brš
rad bral. Časniki se postarajo, to
pa ne. Za te solde ti ne bo žal.

„Koroške bukvice“ se dobijo tudi pri
odravništvu „Edinosti“.

Ljubljanski Zvon.

Gld. 4.60.

Gld. 2.30. -- Gld. 1.15.

Kisla voda, kopelišče
RADENCE

Valec o ilaga og-
lenjski lik,
natron i li-
thion i e od-
anska kisa v d-
k i specifikum pri-
prti u, kamoli v
zole, in huri i i delvi-
cas, zlati zin, bromborid,
biac ru, got tici, i lod-
čih bolzih, u pr katarih
v bce. Najsigurnejše varstvo
proti koleri in mrdici. Kopolji,
stanovanja, restavracija ceno.

Zaloga: F. Plautz v Ljubljani, P. Möllinger via goppa
v Trstu, A. Mazzoli v Gorici v Celju in Mariboru.

Takoj delujoče. Uspeh zajmočan.

Neizogibljivo!

Svak dobije iznos
natrag, kod koga bi
moj sigurno djelujdi

ROBORANTUM

(sredstvo za bradonast)

bezuspješan ostao. Isto

teko sigurno djeluje

proti celarosti, ispa-

danju kose peruti i

osedenju. Uspeh viš-

putnim trenjem-
zajamčem. Originalne

boce po 1. for. 50 nč. i boce za probu

po 1 for šalje 50-10

J. Grolich u Brnu.

U Trstu samo kod A. Praxmarer,

P. Prenditvi; v Ljubljani Edv. Mahr-u;

v Gorici lekar C. Cris offoletti, B. Pon-

toni lekar, A. Hermanek drogar; v Reki

lekar J. Gmeiner; v Celji Ed. Pellé; v

Mariboru J. Martinz; v Gradoli Kasp.

Roth, Musplatz 1.

Tamo se može također

dobiti Eau de Hibe, iztočno sred-

stvo lj-pote, koje uzirži svežost i bie-

loću puti. Ciena 85 novčica. —

Ni steparija!

Elegantna soba

s pohištvo, z posebnim vhom v
II. nadstropju nove zgradbe, v ži-
vahnej ulici, daje se v najem. —
Poblizje pri upravnistvu „Edinosti“.

Assicurazioni generali.

v Trstu

(duštvo, ustanovljeno leta 1831)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje
na vse veje zavarovanja, posebno pa: na zava-
rovanje proti požaru — zavarovanje stekla —
zavarovanje proti toči — zavarovanje po morju
in po kopnem odposlanega blaga in zava-
rovanje na življenje.

Društvena glavnica in reserva

dne 31. decembra 1884. f. 31,490.875 83

Premije za poterjati v nasled-

njih letih f. 21,006 641 33

Glavnica za zavarovanje žive-

nja do 31. decembra 1884. f. 83,174.457 98

Plačana povračila:

a) v letu 1881 f. 8,637.596 13

b) od začetka društva do 31.

decembra 1884. f. 178.423.338 51

Letni računi, izkaz dosedaj plačanih od-

škodovanj, tarife in pogoje za zavarovanja in

splich vsa natančnejša pojasnila se dobé v Trstu

u uradu društva: Via della Stazione v lastnej

palaci. 33-36

Ni nič boljšega!

za ohrano i pospeševanje rasti
las, kakor po Nj. c. kr. ap. Vel.
cesarju Fran-Josipu I. avstrij-
skemu itd. po c. kr. posebnemu
privilegiju odličena

rodbinska pomada

za jakost lasi, 30-22

koja, rabeč jo redno, na golih krajih
goste lasé prouzroči: sivi in rudeči
lasje postanejo temni; krepi kožo,
kjer rastejo lasje; odstrani grinto
v malo dne; je proti izpadanju
las; podeli lasem naravno svitlost;
jih kodri in ne osivijo do visoke
starosti. Velika posoda z napoto
porabe v več jeziki stane z pošto
f. 1.50 a. vr. Glavna zaloga en
gros z prodajo na malo je pri

A. J. FIALA,

vlastnik c. kr. privilegija. Wien,

IX, Nussdorferstrasse 59, ka-

mor se ima poslati pisma.

Jako fina vonjava, elegantna oblika.

Naročila iz pokrajini proti gotovemu

denarju ali poštnem povzetju.

Prodajalcem izdaten popust.

Prosimo, da se zahteva izrečno:

Familien-Kraft-Pomade.

A. Bonné

krojač,

Corso št. 4 II. nadstropje, nad uredni-

štvo lista „Il Piccolo“.)
Izdela je vsakovrstne fine, cene obleke
po najmodernejšem kroju. Preporučuje se
torej sl. občinstvu za naročbe. 36-36

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega

To priprosto in naravno
zdravilo je prava dobrodelna
pomoč in ni treba mnogih ba-
sedi, da se dokaže njihova
čudovita moč. Če se le rabijo

nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu

najtrudovratnije želodčne bolezni. Prav izvrstno

ustreza jo zoper hemoroide, proti boleznim na

jetrih in na erancis, proti črvenim boleznim

in proti glistam, pri ženskih mlečnih nadlež-

nostih, zoper beli tok, hožjast, zoper scropok

ter čisti pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo

omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi

pred vsako boleznijo 12-12

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnah na

svetu; za naročbo in pošiljatev pa edino v le-

karnici Cristofolletti v Gorici, v Trstu v lekarni

E. Zanetti i G. B. Rovis, G. B. Faraboschi in

M. Raradini. Ena steklenica stane 30 novčev.

Varovati se je pokvarjenih posetkov, a katerimi

se zavolj želje po dobičku tu pa tam ljudstvo go-

ljufa, dasi nimajo nobene moči in vrednosti.

FILIALE IN TRIESTE

dell' i. r. priv.
Stabilimento austr. di Credito
per Commercio ed Industria.

Versamenti in contanti.

Banconote:

2 1/2 % annuo interesse verso preavviso di 4 giorni

2 1/4 % : : : : 8

3 % : : : : 30

Napoleoni:

2 1/2 % annuo interesse verso preavviso di 4 giorni

3 1/4 % : : : : 3 mesi

2 % : : : : 6

Banco Giro:

Banconote 2 %, sopra qualunque somma

Napoleoni senza interessi

Assegni

sopra Vienna, Praga, Pest, Bruna, Troppavia,

Leopoli, Fiume nonché su Agram, Arad, Bol-

zano, Graz, Hermannstadt, Innsbruck, Kla-

genfurt, Lubiana, Salsburgo — franco spese.

Acquisti e Vendite

di valori, divise e incasso couponi 1/2 % provvig.

Antecipazioni

sopra Warrants in contanti, interesse da con-

venirsi

Mediante apertura di credito a

Londra o Parigi 1/2 % provvig.

per 3 mesi.

Valori 5 1/2 % interesse annuo sino l'im-

porto di 1000 per importi supe-

riori da convenirsi.

Depositi in Custodia.

Si accettano in custodia carte di valore, monete

oro e d'argento banconote e ere ecc. a

condizioni da convenirsi

Trieste, Marzo 1886 25-48-35

PRISTNI

WILCHELM-OV

pro iartiritijski protireumatičen

KRICISTILNI ČAJ

Spoznan za jedino, gotovo uspešno kričistilno

sredstvo.

Z dovoljenjem

ces. kralj. dvorn. pisarne poleg

odloka Beč 7. decembra 1885.

Potrjeno za odločnega

izvrstno delujoč

prav vapošen

Prod ponarejenjem zapovljen

z patentom pres. cesarja

Beč, 12. maja leta 1870.

Ta čaj čisti ves o ganizem; prodi a več kot vsako drugo sredstvo v vse dele

naš-ga telesa in odpravi ako se ga uživa vsako nečistoto, ki se je v telesu napravila;

učinek je trpežen in gotov.

Popolno ozdravljenje od trganja po udih, reumatizma in drugih vsakovrstnih

starih bolezni, vedno gnjiljostih ran, kakor tudi od vseh sp-levnih in kožnih srabnih

bolezni, brbncev po životu in obrazu, lisajev, sifilitičnih ules.

Posebno ugodni uspeh pokazal je ta čaj pri vrenju jeti in vranici, pri hem rojlih,

zlatenici, čutniških, mišičnih in bolih čil-nov, tiščanju v želodcu, zaprtju vetrov,

zagnjetenju v spodnjem telesu težkem spuščanju vode, polucijonih, ženskih tokih,

možkej slabosti itd.

Boli, kakor škro ula, žlezni otok se ozdrava koj in dobro, ako se uživa ta čaj,

ki je dobro raztapljuje in čistilno sredstvo.

Pristno ga napravilja le Fran Wilhelm, lekarničar v Neunkirchen.

Jeden zavoj, razdeljen v 8 uzemkov, pripravljenih po zdravniškem predpisu, na-

vodom rabljenja v raznih jezikih: 1 g d. izv. n tega je treba priložiti 10 kr. za znamko

in zavoj.

Svarilo. Naj vsakdo paz, da ne vkupi ponarjeni čaj, tirja naj se le Wil-

chelmov protireumatijski in protieumatični kričistilni čaj, ker tuji drugi ponarjeni

čaji se prodajajo pod imenom protiatritijski in protieumatični čaj, svarim vedno,

kupčevalce pred takovimi.

Nahaja se pristni Wilhelmov protiatritijski protieumatični čaj tudi v Trstu:

Jakob Seravalle, lek., Ed. I. it nburg, lek.; v Korminu: H. Condolini lek., v Gorici:

G. Cristofolletti lek., G. B. Pontoni lek.; v Pulju: G. Wassermann lek. 11-12

Na deželo se pošlje na zahtevo cenik se slikami prost poštne.

Največa zaloga tovarne pohištva IGNACIJA KRON iz Dunaja,

povsod poznane zarad dobrega okusa, dobrote in nizkih cen nahaja se v TRSTU. Via del Teatro 1 (Tergesteo).

Lastnik društvo „Edinost“.

Izdatelj in odgovorni urednik Julij Mikota.

Tiskarna Dolenc v Trstu.